

[Gregersen.]

ning gældende, som jeg fuldt ud deler. Efter at have udtalt sin Enighed med dem, der sagde, at Staten ikke maatte lægge saa meget Beslag paa de unge, at de ikke kan være med i det praktiske Arbejde i Hjemmet; fortsatte Ministeren: „Paa den anden Side findes der flere og flere Hjem, der ikke er i Stand til at beskæftige Børnene i Fritiden, og ogsaa disse Børn maa der tages Hensyn til. Skolen maa tilpasses efter Forholdene paa det paagældende Sted.“ Det er netop den Ordning, som vi stedsé er gaaet ind for, at Skolen skal tilpasses efter Forholdene de paagældende Steder. Det er jo det, man kan efter den gældende Lovgivning, og det er det, der forbydes efter det Lovforslag, som er forelagt her. Vi har netop under den bestaaende frie Ordning den Mulighed at naa det, Ministeren her har udtalt Ønske om at naa.

Forhaabentlig er da Ministerens Forslag om de 6 480 Timer inden for de 7 Skoleaar ikke noget Ultimatum. Ministeren har i alt Fald paa dette Omraade forhøjet Timetallet med 240 Timer i Forhold til det Ændringsforslag, han stillede i Udvalget. Det har forhaabentlig ikke anden Hensigt end at vise, at Ministeren er villig til Forhandling; villig til at flytte Grænserne. Hvis Ministeren, hvad han ofte har givet Udtryk for, ønsker en Skolelov gennemført paa bred Grund med Tilslutning fra den største Del af Befolkningen, vil jeg dog ogsaa tro, at han faar Brug for sin Forhandlingsvilje paa dette Punkt.

Jeg finder Anledning til, grundet paa en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Hauberg, at spørge, hvad der i Loven forstås ved Begrebet „Hovedskole“. Dette Begrebs Udlægning kan faa stor økonomisk Rækkevidde. Jeg har nu altid forstået det saadan, at man ved Hovedskole ikke forstod hverken Forskole, Biskole eller Poge-skole, men at den almindelige Landsby-skole var en Hovedskole. Hvis den ikke er en Forskole, ikke en Biskole, ikke en Poge-skole, saa har jeg opfattet en Landsbyskole som en Hovedskole — og ved en saadan Hovedskole skal der efter Lovforslaget bygges en Gymnastiksal —, men da Spørgs-maalet nu er rejst, gør jeg det til mit; jeg tror, at i alt Fald efter den gamle Lov er Betydningen den, jeg har nævnt.

Alt i alt kan jeg sige, at dette Lovforslag forekommer os langt mere tiltalende end dets Forgængere. Vi haaber blot, at man vil opgive Tanken om at indføre det samme Timetal for Landsbyskolen som for

Købstadskolen ad tvungen Vej. Lad os bygge paa Tillid til Befolkningen, paa dens Kærlighed til Børnene, paa dens Interesse for dens Børn. Det var det, det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen gjorde med Hensyn til Ungdomsskolen. Han troede, at den Interesse, der nu er vakt for Ungdomsskolen, vilde føre til Resultater, og jeg tror, man kan overføre den Tro ogsaa paa Børneskolen. Hvor der er naturlig Grund dertil, hvor de lokale Forhold taler derfor, tror jeg, at man ad Frivillighedens Vej vil kunne naa et Stykke hen mod det Maal, Ministeren har tilsigtet: et øget Timetal i Landsbyskolen.

Elbæk-Jessen: Det er lige et Par Minutter, jeg gerne vil have Lov til at lægge Beslag paa den højtærede Ministers og det høje Folketings Opmærksomhed for at lægge nogle ganske faa Ord ind for den vestjyske Skoleordning. I de Egne, Ribe og Ringkøbing Amter, hvor den saakaldte vestjyske Skoleordning bruges og har været brugt i over 100 Aar, er Lærere og Befolkning nu spændt paa, om den kommende Skolelov vil tillade, at den særlige Undervisningsform fortsat kan benyttes. Der er forskellige Tegn, der tyder paa, at denne Gang — den fjerde Gang; Skolelovforslaget er fremsat — skal det være Alvor med at faa det vedtaget; Overvejelsernes Tid er ved at være endt, Befolkningen har haft Lejlighed til at følge med i de Ændringer, der skal ske, og dette er i og for sig rigtigt, for ved en Lov, der griber saa dybt ind i Hjemmenes Forhold som en Lov om Overtagelsen af Skolen, hvorved Skolen overtager en Del af Hjemmets Pligter, er det nøjeste Samarbejde nødvendigt, hvis Resultatet skal blive godt.

Jeg vil takke den højtærede Undervisningsminister for de Ændringer, der er foretaget i Lovforslaget, navnlig i Formaaalsparagraffen, angaaende Kristendomsundervisningen. Den ønsker vi paa Landet i Vestjylland bevaret. De gode gamle Traditioner, den opdragende og personlige Betydning, der ligger i denne Undervisning, ønsker vi opretholdt. Men der bør i Loven fastsættes et Antal Timer, der er tilstrækkeligt til, at dette Formaal kan naas. En vis personlig Frihed kræves, men hele dette vigtige Spørgsmaal maa ikke forflygtiges.

Ifølge den vestjyske Skoleordning er de to ældste Aargange af Børnene fri for Skolegang om Sommeren og faar Hverdagsundervisning om Vinteren, taget i det store og hele. Sommeren benyttes til Bør-